

שנזכה לאור הבוקר

בראש חודש אלול תשס"ג, נרצח שולי הרמלך הי"ד בפיגוע ירי בדרכו לביתו בחומש. בפיגוע נפצעה קשה אישתו, לימור הרמלך, תלמידת מכללת אורות, אשר אף ילדה באותו יום פגה, בחודש השביעי להריונה. בתהליך ארוך ומורכב, אשר לווה בנייתוחים רבים, היא השתקמה מפצעה. בשנה האחרונה היא הייתה דמות מרכזית במאבק למען צפון השומרון. השבוע, יומיים לפני יום ירושלים, התחתנה לימור הרמלך עם יהודה סון מקדומים. בחופה שר הזמר הרב דוד בן עמי את השיר "אודה לאל לבב חוקר... יזכה לאור הבוקר". להלן הדברים שאמר יונה גודמן תחת החופה.

כל המשמח חתן וכלה, כאילה בנה חורבה מחורבות י-ם. בשבוע של יום ירושלים, בשבוע בו התחברה ירושלים, בשבוע בו התחבר עם ישראל לעירו, בו התקרב עם ישראל לליבו, בשבוע זה אנו אומרים בענווה ובכמיהה: 'מקדש מלך עיר מלוכה, קומי צאי מתוך ההפיכה'. בשבוע זה, של התחברות החלקים לשלם, מתחברים כעת הנשמות והמשפחות, העבר והעתיד, התפילות והתקוות, בחיבור של חיים וקדושה, מתוך עוצמה ואמונה. התכנסנו כאן יחדיו, משפחה אחת מורחבת ומלוכדת, להשתתף בהקמת בית שכולו אהבה, כולו המשכיות ובנייה, כולו אמונה בעם הזה וגאולתו הקריבה. באנו להודות לקב"ה, ולשמוח יחד איתו בקידושי יהודה ולימור. יהודה, 'אתה יודוך אַחִיד'. יודוך אחיך על כל מה שיש בך, ועל כל מה שאתה מביא איתך לחופתך. יהודה, נמצאים איתך כאן הוריך האוהבים, נתן ויפה סון, מוותיקי קדומים, יחד עם סבתא קלארה. יפה ונתן, מכס למד וינק יהודה כוחות ומידות, שמחת חיים ואמונה. מכוחכם ימשיך בע"ה לבנות את עצמו ואת ביתו.

יהודה, לכאן אתה מגיע עם שורשים היונקים מהרי השומרון. שורשים של תורה וגבורה, שורשיות ואמונה. שורשי חיים המאפשרים לך לראות את האופק ואת האור, ולבחור להמשיך לצעוד, יחדיו, באהבה גדולה, עם לימור.

לימור. לי-מור. מור הוא בושם, מסממני הקטורת. בושם המוסיף לעולם, בריחו המרומם את הנשמה. בשיר השירים אנו אומרים "צרור המור דודי לי". מסביר רש"י: שהקב"ה, המכונה דודי, נותן לי את המור. הקב"ה נותן לי – מור. הקב"ה בטובו, נותן את סממן הקטורת עם ריחו המחיה, למי שחשש שניטל ריחו.

לימור, בגבורה ועמל קמת והמשכת להפיץ מור ואור. מסביבך כעת, משפחתך, משפחת אלמליח. שושי, והוריה סבתא שולה וסבא אברהם היקרים. ניסים, ואיתו סבא יוסף וסבתא רחל האהובים. משפחת אלמליח המורחבת, על האחים האחיות והקרובים; מכס צמחה ונבנתה לימור. מכס למדה

וינקה כוחות של אמונה והתמודדות, חיים והתחדשות. מכס למדה לבחור בחיים, מתוך עמל וגבורה, ואף להפיץ מור וטוב לאחרים, גם מתוך קשיים גדולים.

במעמד קדוש זה אנו מבקשים להוקיר ולחבק, את משפחת הרמלך היקרה, את משה וציפי, עם כל הילדים והקרובים. משה וציפי, אתם מהווים עבורנו יום יום דמות וסמל לאצילות וגבורה, המשכיות ואמונה. ציפי ומשה, במעשיכם אתם מקדשים שם שמים, בבניין חייכם אתם מלמדים את כולנו תורה גדולה, המצמיחה כוחות חיים גם מתוך הכאב. משפחת הרמלך, היום יותר מתמיד, אנו מחבקים את כולכם, מודים לכם על מה שאתם מלמדים אותנו כל יום מחדש, אוהבים אתכם, וממשיכים לצעוד לקראת העתיד, יחד עם כולכם.

הפיוט הנפלא של 'כוכבי בוקר', ששרנו כעת יחדיו, מזכיר לנו את כוכבו של שולי הי"ד, בונה הארץ באמונה, אשר כוכבו ממשיך תדיר להאיר לכולנו ולהנחותנו בדרך. שולי, שאהב לאהוב אנשים, ממשיך לעמול ליד כסא הכבוד, למען שיבת ישראל לארצו ולעצמו. הוא אשר משרה עלינו, כאן, מרוחו, ושולח לנו לכאן את ברכתו.

נמצאים איתנו כאן קרובים וחברים, ביניהם אנשי חומש ושא-נור היקרים. בשם כל העומדים כאן, אני מבקש לשלוח לכם, אנשי חומש ושא-נור האהובים, חיבוק גדול, תוך אמונה שממעמד זה, עת בונים לימור ויהודה בית חדש, תצא תפילה שבמהירה ייבנה ביתכם ודגלכם ימשיך להתנוסס מעליו, בעוז ובאמונה. תהא השעה הזאת, שעת הכלולות, שעת רחמים ועת רצון לכם, ועת להשפיע ברכה וישועה על עם ישראל כולו. 'התנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי'.

מורי ורבותי, הקיץ, כשנכנסו הקצינים לבית בחומש, אמרו להם בני המשפחה דברים נוקבים ואמיתיים על זיקת הנצח שבינינו לבין הארץ הזאת, על כל חלקיה. היו שם הרבה עוצמות והרבה דמעות, הרבה אמת והרבה אמונה. בסוף, החלה המשפחה לשיר. לא הייתה זו שירה של חולשה, אלא שירה של עוצמה וגבורה. שירה של נצח ואמונה. גם כאן הערב, אנו ממשיכים לשיר ולשמוח. לא שירה של שיכחה ולא שירה של התנתקות, אלא שירה של אמונה ושירה של התחברות, שירה מתוך ביטחון מוחלט בנצח ישראל. יחדיו נשיר ונודה 'לא ללב חוקר', תוך תפילה שבמהירה 'נזכה לאור הבוקר'. לימור ויהודה. המון מזל וטוב מכולנו. תהא ברכת שמים על ראשכם וביתכם.

יונה גודמן